

én gang har fundet sin endelige løsning i det næste årtusind.

Jeg vil bare gerne tillade mig hele tiden at sætte spørgsmålstegn ved det, vi gør, for vi skal hele tiden sikre os, at vi yder den bedste indsats.

Lene Garsdal (SF):

Jeg vil også gerne takke for debatten. Der har ikke været megen lyst, kan man sige, hos de partier, der står bag regeringen, til at diskutere indholdet af arbejdsmiljøindsatsen. Jeg ville egentlig godt gøre fru Margrethe Vestagers ord til mine øg sige, at det har været forstemmende, fordi man har mærket den hensigt, der er hos denne her regering, nemlig at der ingen intentioner er om at følge op på arbejdsmiljøområdet.

Fru Charlotte Antonsen synes, så vidt jeg forstår, at målet bedst nås, hvis man lytter til virksomhederne. Ja, naturligvis skal man det, men det er jo langtfra tilstrækkeligt.

Hr. Bent Bøgested, som nu ikke er her mere, påpeger ganske rigtigt en lang række problemer. Og vi forsøgte at få hr. Bent Bøgested til at konkretisere, hvad Dansk Folkepartis politik på det her område er, men desværre uden held. Det kan vi jo kun beklage, for så kan vi frygte, hvordan det går fremover med arbejdsmiljøområdet.

Fru Charlotte Dyremose: Det er ikke meget anderledes her. Lov er lov, og lov skal holdes, siger fru Charlotte Dyremose ganske vist, men i praksis er det ikke det, som fru Charlotte Dyremose lægger op til. Tværtimod, vil jeg sige.

Så der har ikke været megen opbakning bag de fire partier, som står bag vores forslag til vedtagelse, og deres ønsker om at komme videre på arbejdsmiljøområdet.

Det har været nævnt, at nogle af de fire partier her var imod, at parterne var inddraget. Det vil jeg altså meget stærkt tilbagevise. Det fremgår jo også helt tydeligt af vores forslag til vedtagelse, at vi med tilfredshed konstaterer, at der skal arbejdes med de fire prioriterede områder, og at vi havde ønsket, at regeringen ville sige bare lidt om, om den har ønsker om at lave en handleplan på området. Vi forventer ikke, at snak alene gør det. Vi forventer ikke, at vi kommer igennem på arbejdsmiljøområdet med de mål, der er stillet op, hvis der ikke kommer nogle nye politiske tiltag og samtidig nogle incitamenter for virksomhederne til at gøre en ekstra indsats.

Så det er med nogen beklagelse, at vi afslutter debatten her, men vi ser naturligvis frem til,

hvad der sker, når nu Prioriteringsudvalget kommer med sin rapport.

Jeg vil gerne opfordre ministeren til, hvis der sker noget nyt på området, eller så snart man ved noget, at fremsende resultaterne til Arbejds-markedsudvalget, sådan at vi kan følge processen tæt, sådan at vi måske forhåbentlig, når vi står her igen med det samme tema, er kommet noget videre.

Kl. 13.20

Til slut vil jeg sådan set bare lige påpege over for ministeren i forbindelse med det seneste svar, han gav, at BST jo er privat. Det er jo ikke nogen offentlig virksomhed, det er virksomhedernes egen private virksomhed, så det er en privat virksomhed. Og så vil jeg bare sige tak for debatten i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg gør opmærksom på, at afstemningen om forslagene til vedtagelse foretages tirsdag den 5. november 2002.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 27:

Forslag til lov om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere. (Forlængelse af revisionsfrist og tilføjelse af arbejdstidsloven).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 3/10 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling

Forhandling

Irene Simonsen (V):

Jeg kan starte med at sige, at Venstre støtter lovforslaget om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere.

Det her handler om fri bevægelighed for personer, varer og tjenesteydelser og er et grundlæggende princip i det europæiske samarbejde.

Udstationeringsloven af 15. december 1999 implementerer EF-direktivet, der har til formål at forhindre, at den fri bevægelighed udnyttes til social dumping. Ved begrebet social dumping